

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen angående lovforslagets titel og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Forberedelse af landsretssager).

(Første behandling findes i tidenden sp. 947, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 119).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (K. Axel Nielsen): Under dette lovforslags første behandling blev der fra forskellig side fremsat betænkkeligheder angående forslagens form, der, hvis det var blevet gennemført i den fremsatte skikkelse, ville overlade til administrationen at bestemme, i hvilket omfang landsretssagers forberedelse skulle ske ved landsretterne.

Den højtærede justitsminister har herefter under udvalgsforhandlingerne erklæret sig enig i, at lovforslaget bør formuleres således, at området for landsretssagers forberedelse ved landsretterne udtrykkeligt anføres i loven, og har stillet ændringsforslag herom, hvilket ændringsforslag udvalget enstemmigt har tiltrådt. Der sker herefter ikke anden forandring i forhold til den bestående ordning, end at landsretssager fra Hørsholm retskreds forberedes ved østre landsret.

Justitsministeren har ment, at det ville

være naturligt at foretage en tilsvarende ændring i retsplejelovens § 171, stk. 1, hvori det bestemmes, at i borgerlige sager er i reglen ingen pligtig at møde som vidne uden for den underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, medmindre han ønskes ført ved et tingsted, der er beliggende i samme by som tingstedet for den nævnte underretskreds. Ministeren har derfor stillet ændringsforslag til denne paragraf, hvorefter vidner fra de retskredse, hvorfra sager skal forberedes direkte ved østre landsret, fremtidig har pligt til at give møde i København. Dette ændringsforslag har udvalget ligeledes enstemmigt tiltrådt.

På udvalgets vegne skal jeg, idet jeg takker den højtærede justitsminister for den imødekommenhed, han har udvist over for udvalgets synspunkter, anbefale det stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Udvalget har i øvrigt drøftet det principielle spørgsmål, om der bør ske en almindelig udvidelse af det område, for hvilket landsretssager skal forberedes direkte for landsretten, og der er til vejledning for udvalget stillet justitsministeren en række spørgsmål, der dog ikke i den tid, der har været til rådighed, har kunnet besvares udtømmende.

For en sådan udvidelse taler det almindeligt anerkendte princip om bevisumiddelbarhed. Dette princip fører dog kun til, at sager, i hvilke bevisførelse skal finde sted, forberedes ved landsretten, medens det vil medføre urimeligt besvær og tidsspilde at lade rene inkassosager forberede ved landsretten. Det er imidlertid ikke muligt at afgøre ved en sags anlæg, om den vil medføre bevisførelse eller ej.

Dette og andre spørgsmål har man ikke kunnet nå at færdigbehandle. Det gælder således også spørgsmålet om, hvorvidt det må anses for ønskeligt og hensigtsmæssigt at udvide området for underretssager ved forhøjelse af den grænse for sagsgenstandens størrelse, som loven fastsætter, og det gælder ligeledes spørgsmålet om, hvorvidt det under hensyn til de erfaringer, man måtte have indhøstet i Sverige, bør overvejes, om der her i landet skal være adgang til at lade retsprotokollater afløse af stål-båndsoptagelser.

På flere udvalgsmedlemmers vegne skal jeg anmode den højtærede justitsminister